

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Catalogus .xl. dua[rum] mansionu[m]. ca. Ij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Numerorū

fectus, q̄ tunc debet in nobis sordes defice
re quasi carimenē. Uel a carendo munis,
id est officiis servilib⁹ q̄si carimontē. Uel a ce
rere vbi summa veneratio p̄stuta ē sacr⁹ rbo
manis illuc delatis vrbe a gallis capta.

De votis. Capitulum, XLVIII.

Didicit quoq̄

a dñs de votis mulier. Uidua
v̄l repudiata quicqd vōnerint
vel in q̄ turamento se strinxerint implebit
Filia vel v̄cor tenent ex voto v̄l turamento:
nisi pater vel vir tradixerit statim vt audie
rit. Si em̄ statim tradixerit: irrite sunt pol
licitationes eaz. Ipse vero peccatum porta
bit cum audiret si facuerit et postea contra
dixerit. Vir aut om̄e turamentū v̄l votū im
plebit: nill forte de continentia.

De destructiōe madian et prede dñssiōe
Capitulum XLIX

Zerū locutus est

i dñs ad moysen. Uiciscere filios
israel de madianitis: et sic collige
ris ad populū tuum. Armauit ḡ moyses d̄
singulis tribubo mille viros electos, scz, xii,
milia, p̄fectoq; eis phineas filiū eleazar, va
sa q̄z sancta et tubas ad clangendū tradidit
eis. Quip̄fecti hostes vicerunt. Quinq; reges
et oēs viros eo p̄ occiderunt, v̄bes, v̄culos et
castella flāma p̄sumpsit, balaam q̄z interfice
rūt gladio, m̄lieres et puulos, pecora et oēm
supellectile in predā duxerunt. Dū aut redi
ret moyses et eleazar: et oēs p̄ncipes synago
ge egressi sunt in occursum eo extra castra
vīsīq; mulierib⁹ irat⁹ moyses dixit ad eos
Cur feminas referuastis. Hōne ip̄esūt q̄ de
ceperūt filios israel. Interficide oēs q̄ noue
rūt viros: et oēm masculū, v̄gines tñ reserua
te. Feceruntq; ita: et reseruate sunt vīrgīnes
xxij, milia. Et ait moyses. Quia peccasti:
eris inūdi, q̄ occidiſtis l̄tetigisti mortuos
extra castra eris septē dieb⁹, et purificabūtis
ni tertio et septimo die aq̄ asperionis. Preda
etia quā tulisti purificabis. Tūrūt quicqd
trasire p̄ ignē pōt: igne purificabis. Qd autē
ignē nō pōt sustinere: aq̄ expiationis purga
bitur. Dicitz dñs ad moysen. Tolle sum
mā eoꝝ q̄ capra sūt ab hoīe v̄sq; ad pecus,
et diuides predā ex equo inter eos q̄ pugna
uerūt: et reliquā multitudinē. De parte vero

eoꝝ q̄ pugnauerūt separabis dñs vñā aīaz
de quingentis: et dabis eā eleazar. Ex me
dia vō parte multitudinē accipies q̄nqua
gesimū caput: et dabis leuitis. Quo factō p̄n
cipes exercitus accesserūt ad moysen: et dixer
unt. Recensimus numeruz pugnatorum
quos dedisti nobis: et nec vñus quidem des
fuit. Quā obrem offerimus in donarijs dos
mini, quod in preda aurū potuimus inueni
re, perichelides, armillas, anulos, dextralia,
mureulas, vt dēp
ceris dñm p nobis. A peri, qđ est circū, et
suscepserunt autem chele qđ est brachī.
aurū moyses et elea dīcūt p̄chelides, q̄s
zar: et intulerūt illud ornementuz brachij
in tabernaculum.

De sorte duarū tribū et dimidie.

Capitulum, LI.

III ante3 ruben

f et gad et dimidia trib⁹ manasse ha
bebāt pecora multa nūmis. Etyz
dētes amoreā, basan, et galaad, aptas peco
rib⁹ alendis: rogauerūt moyses vt terrā hāc
eis p̄traderet. Estimās at moyses ob timo
rem pugne et laboris h̄ eos q̄sisse malignos
eos appellauit: eo q̄ fratrib⁹ in crūna p̄sistēti
bus ipsi vellēt deliciari. Ipsi vō pollūcti sūt
q̄ mulieres et puulos in tutis loc̄ ordinarēt
caulas ouib⁹ et iūmetis stabula fabricarent,
ipi vō armati p̄cederēt frēs suos donec eos
introducerēt ad loca sua. Sub hac autē p̄di
tionē terrā leon regis amoreoꝝ, et og regis
basan suscepserit. Porro filiū machir filiū ma
nasse obtinuerūt galaad. Jair vō filiū manas
se occupauit vicos eius, et vocauit eos ano
thair, id est villas iair.

Catalog⁹, clj, māſionū,

Lap, LI

Dicitur hic ca

p catalog⁹ mansionū ab exitu d̄ egypto
fuerit at an trāstū mar⁹ rus
br̄, iū, ramessē, sochot, ethan, p̄hayoth A
marī rubro v̄sq; ad syna, viij, marahthelim,
iamsuph, qđ sonat mare rubrū, vel sc̄ripeū.
Jam em̄ mare: suph rubrū vel sc̄ripeū interp
taſ, et potuit esse lacus sc̄ripeus, quia hebrei
quālibet aquaz cōgregationē vocāt mare.
Post iamsuph desertum sin, defera, halus
raphidim, solitudo sinai. A mōte sinai v̄s
q̄ ad eades, xxij, sepulcra cōcupiscentie, asces

Historia

rosh, rethmō, phares, lemma, rethsa, sedatha,
mons sepher, areda, mace loch, thaat, thare,
melcha, elmona, moseroth, bane iachā mōs
gallaad, iete bata, ebrona, asion gaber, cades
A cades vsg̃ ad campestria moab nouem,
mons hor, salphana, phinon, oboth, seba
rim, dybon, gad, helmon, reb lataim mōtes
abarūm, campestria moab.

De urbibus leuitar̃ et suburbanis,

Capitulum, LIII.

Zerū locutus est

I dñs ad moysen, et distinxit terris
nos terre pmissionis, ab ortu oce
casu, in eridie et aq̃lone. Et noiauit pncipes
tribuū q̃ trāsito iordanē cū ioseph et eleazar
terrā diuidere. Precepitq̃ leuitas in oib⁹
tribub⁹ disp̃os habere, et viij, ciuitates ad
inhabitandū, et a muris forinsec⁹ p̃ circuitū
terram mille passuū obtinere: in q̃ suburbia
na essent ad pecora eoꝝ alenda. Et q̃b⁹ cūi
tati⁹ sex essent refugij, tres ultra iordanē, et
tres circa de quib⁹ in deuteronomio diceb⁹.

De matrimonio cōtribulum,

Capitulum, LIII.

Ecesserunt autē

A filii machir filii manasse ad moy
sen et dicerūt. Filii salphaat fra
tris nřihnt nobiscū sortē ex pcepto dñi. Si
ergo nupserint viris trib⁹ alter⁹, q̃ filii eaꝝ
sequeñ trib⁹ p̃is, minuef hereditas nra et
sortiuū distributio p̃fūdeſ in iubileō. Occasio
ne g̃ filiar̃ salphaat, lex hec p̃mulgata est a
dño p̃ moylen. Deī viri dicant uxores de
tribu et cognatione sua ut hereditas p̃mane
at in familijs: ne cōmisceant trib⁹, sed manes
ant ut a dño separe sunt t̃c.

Historia deuteronomij.

cap. I.

Epilogus cū additionibus et determinatio
nibus ca. ii.
De ciuitatib⁹ refugij trās iordanē, ca. iii.
De pcepto dilectionis ca. iii.
De decima secunda, ca. v.
De appellatione populi ad summum sacer
dotem, ca. vi.
De iusticia regis ca. vii.
De maleficis abiiciendis, ca. viii.
De talione legis, ca. ix.
De timidis et sollicitis remouendis ab exer

citū.

Ne fedus int̃rent cum gentibus

ca. x.

De his quibus nō erat fas intrare ecclesias
dei, ca. xi.

De p̃hibitione prostibulij, ca. xii.

De plagi q̃ maior erat q̃ dragenaria, ca. xiii.

De iuscatiōe seminis et modis discalcian⁹
di. capitulum, xv.

De lemine agrorum, ca. xv.

De deletione amalechitar̃, ca. xvii.

Q̃ moyses tradidit deuteronomium leuitis
capitulum, xviii.

Canticum testimonij, ca. xix.

De morte moyli postq̃ b̃ndic̃it p̃plo, ca. xx.

Historia deuteronomij.

Capitulum, I.

Zinta et VI

tima distinctio h̃ysto
rie d̃r elledebarim: qđ so

nat, Hec sūt p̃ba, Grece

at d̃r deuteronomi⁹, i. se

cūda: nomis lex. Ex h̃ noīe qđā errātes dīc
rūt duas esse leges. Una datā a dō: q̃ in p̃
cedentib⁹ libris p̃tineſ. Alterā datā a moy
se: q̃ in h̃ libro. Attendētes in assertionēs sui
error̃; qđ de illa legi⁹ supra. Locū est dñs
ad moylen et ad oēm israel. De ista d̃r. Locū
tus est moylen. Ad hec dicebant q̃ multa
legunt q̃ nō sup̃a, quedā q̃si p̃traria, qđ nō
fieret si hic esset p̃dictoꝝ repetitiō. Veri⁹ sen
tiendum est, q̃ hic pentateucus non est nisi
lex vna, q̃ etiā ab apostoloꝝ et alijs sepe vo
tar lex moyli q̃s lex dei. Hebreus etiā vocal
hos qnq̃ libros thorath, id est legē, nec ob
alud d̃r liber hic lex sc̃a, nisi q̃ p̃dicta hic
iterant: q̃si lex iterata. Iterant hic etiā tria:
trib⁹ de causis, p̃terea et ceremonie ad cōme
dationē memorie et ipsoꝝ p̃firmationē. Be
neficia dei ad roborandā dilectionē dei in il
lis. Flagella que sustinuerunt murmurantes
ad incutiendū timore. Si vero in hac stera
tione videtur allqua predictis inesse contra
rieras in superficie verboꝝ: in intellectu tamē
nulla est. Fuerūt etiā qui dicenter hūc libri
factū a losue transito iordanē, q̃ legit in p̃n
cipio. Hec sunt verba que locut⁹ est moyles
trans iordanem. Pro situ em̃ terre p̃missio
nis sacra scriptura dicere p̃suevit: ultra ior
danem vel citra. Dicitur tū liber moyli, et

